

**LIST OJCA ŚWIĘTEGO FRANCISZKA DO MŁODZIEŻY
Z OKAZJI PREZENTACJI DOKUMENTU
PRZYGOTOWAWCZEGO XV ZWYCZAJNEGO
ZGROMADZENIA OGÓLNEGO SYNODU BISKUPÓW**

Drodzy Młodzi!

Z radością wam ogłaszam, że w październiku 2018 r. odbędzie się Synod Biskupów na temat «Młódzież, wiara i rozeznanie powołania». Chciałem, abyście wy byli w centrum uwagi, ponieważ zależy mi na was. Właśnie dzisiaj prezentowany jest dokument przygotowawczy [http://www.vatican.va/roman_curia/synod/documents/rc_synod_doc_20170113_documento-preparatorio-xv_it.html], który powierzam również wam jako «kompas» na tej drodze.

Przychodzą mi na myśli słowa, jakie Bóg skierował do Abrahama: «Wyjdź z twojej ziemi rodzinnej i z domu twego ojca do kraju, który ci ukazę» (Rdz 12, 1). Te słowa są dziś skierowane także do was: są słowami Ojca, który zachęca was do «wyjścia», abyście wyruszyli ku przyszłości nieznaney, ale niosącej niezawodne spełnienia, na spotkanie której On sam was prowadzi. Zachęcam was, abyście posłuchali Bożego głosu, który rozbrzmiewa w waszych sercach poprzez tchnienie Ducha Świętego.

Kiedy Bóg powiedział do Abrahama: «Wyjdź», co chciał mu powiedzieć? Z pewnością nie to, aby uciekł od swojej rodziny czy od świata. Było to mocne wezwanie, powołanie, aby pozostawił wszystko i poszedł ku nowej ziemi. Czym jest dzisiaj dla nas ta nowa ziemia, jeśli nie społeczeństwem bardziej sprawiedliwym i braterskim, którego głęboko pragniecie i które chcecie budować aż po krańce świata?

Ale dziś, niestety, «wyjdź» nabiera również innego znaczenia – sprzeniewierzenia się, niesprawiedliwości i wojny. Wielu ludzi młodych poddanych jest szantażowi przemocy i zmuszonych do ucieczki ze swojej ojczyzny. Ich krzyk wznosi się do Boga, podobnie jak krzyk Izraela zniewolonego pod uciśkiem faraona (por. Wj 2, 23).

Chciałbym również przypomnieć wam słowa, które Jezus powiedział kiedyś do uczniów, którzy Go zapytali: «Rabbi (...), gdzie mieszkasz?». On odpowiedział: «Chodźcie, a zobaczycie» (J 1,38-39). Także na was Jezus kieruje swój wzrok i zaprasza, abyście do Niego przyszli. Drodzy młodzi, czy

napotkaliście to spojrzenie? Czy usłyszeliście ten głos? Czy poczuliście ten bodziec, aby wyruszyć w drogę? Jestem pewien, że chociaż hałas i ogłuszenie zdają się panować w świecie, to wezwanie nadal rozbrzmiewa w waszej duszy, aby ją otworzyć na pełną radość.

Będzie to możliwe, na ile, także dzięki towarzyszeniu doświadczonych przewodników, potrafiacie podjąć drogę rozeznania, aby odkryć Boży plan odnośnie do waszego życia. Nawet kiedy wasza droga jest naznaczona niepewnością i upadkiem, Bóg, bogaty w miłosierdzie, wyciąga rękę, aby was podnieść.

W Krakowie na otwarciu ostatniego Światowego Dnia Młodzieży wiele razy was pytałem: «Czy sprawy można zmienić?»: A wy wołaliście razem gromkie «Tak». Ten okrzyk rodzi się z waszego młodego serca, które nie znosi niesprawiedliwości i nie może się ugiąć przed kulturą odrzucenia ani ulec globalizacji obojętności. Posłuchajcie tego wołania, które wznosi się z waszego wnętrza! Nawet gdy, jak prorok Jeremiasz, odczuwacie brak doświadczenia waszego młodego wieku, Bóg zachęca was, byście szli tam, gdzie On was posyła: «Nie lękaj się (...), bo jestem z tobą, by cię chronić» (Jr 1, 8).

Lepszy świat budowany jest także dzięki wam, waszej chęci zmiany i waszej wielkoduszności. Nie lękajcie się służyć Duchu, który podpowiada wam odważne decyzje, nie zwlekajcie, gdy sumienie domaga się od was podjęcia ryzyka, aby iść za Nauczycielem. Również Kościół pragnie służyć waszemu głosowi, waszej wrażliwości, waszej wiary; a nawet waszych wątpliwości i waszych krytyk. Niech wasze wołanie będzie słyszalne, niech rozbrzmiewa we wspólnotach i niech dotrze do pasterzy. Św. Benedykt zalecał opatom, aby przed podjęciem każdej ważnej decyzji pytali o zdanie także młodych, «gdyż Pan często właśnie najmłodszemu objawia najlepsze rozwiązanie» (Reguła św. Benedykta III, 3).

Zatem także poprzez drogę tego Synodu ja i moi bracia biskupi chcemy stać się jeszcze bardziej «współtwórcami radości waszej» (2 Kor 1, 24). Zawierzam was Maryi z Nazaretu, młodej dziewczynie, takiej jak wy, na którą Bóg skierował swe spojrzenie pełne miłości – aby was wzięła za rękę i poprowadziła do radości pełnego i wielkodusznego «Oto jestem» (por. Łk 1, 38).

Z ojcowską miłością

FRANCISZEK

Watykan, 13 stycznia 2017 r.